

Élő kövek

1 Péter 2.5

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HAVI LAPJA –XVIII/ 3. sz. 2019. Böjtmás hava

FARSANG FARKA

Az európai farsangról szóló első írások 1283-ból valók osztrák-bajor területről. Hazánkban német hatásra a középkorban jelent meg, neve is a német *Fasching*ből jön. A mediterrán országokban karnevál a farsangi mulatozások neve. Leghíresebb karnevál a velencei és a riói. A *karnevál* szó eredete az olasz *carne vale*, azaz „hús, ég veled!” kifejezés, amellyel a katolikusok elhagyták a húsfogyasztást a nagyböjtre. A másik magyarázat a téli napfordulót idéző szaturnáliára megy vissza, melynek fontos része volt a *carrus navalis* (hajós szekér) fölvonultatása. A farsangi ételek változatosak: tyúkhúsleves, marhahús, töltött káposzta, hurka-kolbász és fánk.

A BÖJT KATOLIKUS LELKISÉGÜNK FONTOS RÉSZE

Sok régi kultúrában ismert az ételről és italról való lemondás vallásos okokból. Az Ótestamentumban a böjt a gyász és a vezeklés kifejezésére, az ima hatékonyságának növelésére, valamint különleges vallási ünnepek fölkészülésére szolgált. A hegyi beszéd szerint Jézus maga is böjtölt 40 napig nyilvános működése kezdete előtt, figyelmeztetve a helyes szándéokra. Az Apostolok Cselekedeteiben (13,2; 14,23) szereplő közösség is gyakorolja a böjtöt, és a legrégebbi közösségi szabályzat, a *Didaché* is a rendszeres böjtöt sürgeti szerdán és pénteken. Nagy a jelentősége a nagypénteki és nagyszombati gyászböjtnak, amelyre vonatkoztatták Jézus szavait: „*Ha már nincs velük a vőlegény, böjtölnek*” (Mt 9,15). Ez teljes böjtöt jelentett minden étel és ital nélkül, ami még az Eucharisztia ünneplését is kizárta. Ez korán elterjedt gyakorlattá vált a nagyhéten és a nagyböjtben, ha nem is mint teljes böjt: napi egy hús-, bor-, később tej- és tejtermék-mentes étkezés. Az évnegyedi napokat és a vigíliákat már a kezdetekkor bevonták a böjti és önmegtartóztatási parancsokba. A virágzó középkortól kezdődően a böjtölés folyamatos enyhülése következett be, mely mára a böjti kötelezettségek minimumához vezetett: hamvazó-szerda és nagypéntek. Az egyház a böjtben az imádság megerősítését látja, a lélek befogadásához vivő út előkészítőjét, a kísértések elleni védelem hathatós eszközét és a jótetteket, köztük a szegények megsegítését célzókat lehetővé tévőt. Újabban a testi-lelki egészség érdekében folyamodnak a böjthöz a fogyasztást csökkentve.

HITÜNK TÖRÉKENY CSERÉPEDÉNYE

Az egyház fönnállása óta mindig is voltak hitviták, de a *depositum fidei*, a hitletétemény nem sérült. A katolikus egyház ma is az Úr Jézus Krisztus tanítására épülő apostoli hitet vallja, melyet Szent Pétertől kezdve évszázadokig vallott. Az elmúlt 2000 év során sok vihart kiállt az ariánus eretnekségtől a reformáción át a ma

legnagyobb veszélyt hordozó modernizmusig. Mára minden eddiginél nagyobb hitvita, sőt egymással ellentétes gyakorlat dúl a katolikus egyházban, amelynek létét igyekeznek elhallgatni. A katolikus tanításnak mindenütt egységesnek kell maradnia!

Honnan erednek e hatalmas nézetkülönbségek? Onnan, hogy az egyház egyik fele (a „maradiak”) ma Krisztus tanítását hűen vallja, hogy pl. a szentségi házasság nélküli élettársi kapcsolatban, vagy a szentségi házasság után elvált és polgárilag új házasságot kötött hívő halálos bűn állapotában él, ezért nem járulhat szentáldozáshoz. A másik fele (a „haladók”) viszont a halálos bűn fogalmát elmosva igyekszik őket a bűnbánat és a bűnnel való végleges szakítás nélkül lassanként visszaengedni az Eucharisztia közösségébe a szentáldozáshoz. Vagyis az egyház egyik fele vallja, hogy csakis a kegyelem állapotában (halálos bűn nélkül) veheti magához méltó módon az Oltáriszentséget, másik fele viszont katolikus szentáldozásra hívja a protestánsokat is anélkül, hogy meggyőződne, ők mit is vallanak az Eucharisziáról, éltek-e a bűnbánat (gyónás) szentségével, mielőtt áldozni mennek. És még nem beszéltünk a „másság” elfogadtatásának liberális vonaláról vagy sok más egyébről sem. Nem tagadható viszont, hogy ezek nagyon éles ellentétek, még ha lassú dogmafejlődésnek is vannak beállítva. Az igaz értékeket kereső ember előtt ilyen ellentmondásos tanítással az egyház előbb-utóbb teljesen elveszti hitelét.

A sátán mindig is a katolikus egyházat szerette volna magának prédául. Ezt erősítette meg VI. Pál pápa is 1972-ben Péter-Pálkor: „*A sátán füstje behatolt az egyházba.*” Az egyházi szabadkőművesség hallatán sokan összeesküvés-elméletre gondolnak, pedig a pápa e tényről már 47 éve szólt, amit később Róma ördögűzője is megerősített. Érdeemes hát összefüggést keresnünk e szabadkőművesség és az egyházunkba főként a II. vatikáni zsinat óta (55 éve) beáramló régi értékeinket egyre jobban háttérbe szorító liberális irányzat között. Fölvetődik, hogy a sátán füstje, mint rossz kovász rontja az egyház tiszta tésztáját. Hogyan történhetett, hogy 50 éve egyetlen zsinati dokumentum sem nyilatkozott az Eucharisztia állva és kézbe fogadásáról, amely mára mindenütt szinte kizárólagosan elterjedt forma? Hogyan történhetett, hogy bár ez a zsinat egyenlőnek tartotta a régi és az új rítusú mise bemutatását, a régi rítus majdnem teljesen eltűnt a gyakorlatból, melynek létjogosultságát XVI. Benedek pápánknak kellett 2007-ben kelt *Summorum pontificum* kezdetű *motu proprio* (saját indíttatásból) kiadott apostoli levelében megvédenie. Képzeljük csak el, hogy ezek nyomán mi lesz az Oltáriszentséggel és a házassággal pár évtizeden belül, ha ma csak néhány esetben is teret engedünk a krisztusi tanítástól eltérő gyakorlatnak. Vajon véletlen eltévelyedések ezek, vagy szándékosan előre megtervezett és kivitelezett folyamatok? Véletlen eltévelyedés-e, hogy Francesco, Róma jelenlegi püspöke, kiad és tanítóhivatali rangra emel egy olyan apostoli buzdítást (*Amoris laetitia-a szeretet öröme*), amely egyes esetekben a házastársi önmegtartóztatást már nem tekinti feltételnek, és megengedi a VI. parancs ellen folyamatosan vétkezve az elvált újrَاهázasodottak áldoztatását? Véletlen-e, hogy a kétségek között vergődő négy *dubia* (am. kétség) bíboros és sok más egyházi és világi személy kérdései megválaszolatlanok maradnak? Véletlen-e, hogy azok az egyházi méltóságok (pl. Burke és Müller bíborosok, papok), akik szólni

merészelnek a katolikus hitigazságok védelmében, hallgatásra kényszerülnek a Szentszék részéről? Véletlen ez, vagy már valóban a szabadkőművesség műve?

A katolikus egyház építőelemeit úgy cserélik ki a fejünk fölött, hogy abból sokan semmit sem vesznek észre. Kiveszik a házasság fölbonthatatlanságának építőelemét, helyettesítve azzal, hogy a házasságtörés nem minden esetben bűn. Kibontják az épület falából, a szentmise liturgiájából a szentséget leghívebben közvetítő részeket, és profán elemekkel pótolják. Frappánsan kibontják az *Isten minden bűnöst szeret*-elemet, hogy betegyék helyére az *Isten minden bűnt tolerál*-elemet a jól hangzó irgalmasság nevében. A katolikus hitünket hűen kifejező régi szép templomainkat sorra lebontják vagy bezárják, és helyükbe sivár protestáns imaházakat építenek. Templomainkban a tabernákulumot a legeldugottabb helyre teszik, a térdeplővel rendelkező padokat konferenciaszékekre, a gyóntatószékeket beszélgető szobákra cserélik. A templomokból és gyakran a szent szertarásokból is minden természetfölötti jelet eltüntetnek (tömjénezés, szenteltvíz, oltárkereszt, gyertya stb.); profán és méltatlan műsorokat mutatnak be, étkeztetnek bennük (amelyeket más vallások vezetői soha nem engednének be templomaikba!). E rombolásban papok is részt vesznek azáltal, hogy ők engedélyezik mindezeket, láthatóan –fölteik részéről- következmények nélkül. Vajon ez tetszik-e annak az Istennek, aki arra készítette Mózeset, hogy vegye le a lábáról saruját a szent helyhez közeledve? Tudják-e, hogy papként Isten szent templomának rombolói?

Mit tehetünk ezeket látva? Fölhívjuk a másik ember figyelmét arra, hogy az épület mely részei megbízhatatlanok. Ügyesen tagadni próbálják ugyan a rombolást, de ha már tovább nem leplezhető ennek ténye, a templomért küzdő építőket nevezik rombolóknak. Isten lebontásra ítélt szent épületét megőrizni és visszaépíteni csak egyházi elöljáróink segítségével tudjuk. Egy ember hiába védi az igazságot, ha már a hamisság szabad utat kapott. Kitartóan imádkoznunk kell **hithű** püspökökért.

Emmerich Katalin látomásában említi: „*A templom homlokzatát lebontották, már csak a szentély állt. Nagy szomorúságomban csak arra gondoltam, hogy hol marad az a férfi, akit korábban piros ruhában és fehér zászlóval, mint megmentőt láttam a templomon állva?*” Mára tényleg csak a Krisztus jelenlétét őrző szentélyrész maradt ép. Ez azt jelenti, hogy akik Jézussal az Eucharisztia által élő közösségben élnek, védelmet élveznek. A következő kép reménytelibb: „*Egy fönséges asszonyt láttam a templomtéren járkálni. Kezével bő palástját fogva a magasba emelkedett. A kupolán állva a templom területén túlra kiterjesztette palástját. A rombolók újra munkához akartak látni, de sehogy se tudták megközelíteni a palást által védett területet.*” A Szűzanya Szeplőtelen Szívének szentelt terület a gonosz részére megközelíthetetlen Krisztus második eljöveteleig. A gonosz már az egyházon belül dolgozik kinek látható, kinek láthatatlan formában. Ez ma már nem tagadható. Végcélja a katolikus hit és a szentségek totális eltörlése, s az ember abszolút hatalmának megteremtése a társadalomban és a vallásban. Az ördög a szabadkőművességet egyházi köntösbe öltöztetve az egyházba helyezi, s így sok hívővel elhiteti azt, hogy a hamisság, amit hirdet, Isten igazsága. Így válnak nagyon sokan – tudtukon és akarataukon kívül- az egyház rombolóivá, hozzá hűtlenné. El kell döntenünk, mi hová is tartozunk: az egyház építői vagy rombolói közé. A helyes út az Úr Jézus által kijelölt út, amely a világ szellemével való megalkuvástól távol van.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI MÁRCIUS 3-ÁN
(Évközi 8., *farsangvasárnap*: könyörgés a világ éhezőire)

1./ Ma farsangvasárnap, de legkésőbb *húshagyókeddel* véget ér az évközi idő első része és a bálók időszaka. Gondoljunk ma imádsággal a világ éhezőire, és rendszeresen segítsük a valóban szegényeket a karitászperselyen keresztül.

2./ A Szent István Társulat könyvajánló prospektusaiból ingyen vegyetek.

3./ ***Hamvazószerda*** március 6-án a **nagyböjt kezdete**. A templomban reggel 7 órakor a **hamuszentelés** után a **hamvazás** szentelményével emlékezünk halandó voltunkra. A távollévőket jövő vasárnap hamvazzuk meg.

4./ **A katolikus egyház böjti fegyelme: *Hamvazószerda* és majd *nagypéntek*** (április 19.) **szigorú böjti napok. A 20 és 60 év közötti katolikus hívek e napokon a három húsmentes étkezésből csak egyszer esznek jóllakásig.** A betegek és a nehéz munkát végzők fölmentést élveznek.

A nagyböjt és az év többi péntekjein 14 éves kortól -a katolikus hagyományt követve- tartózkodunk a húsételek fogyasztásától. Jézus példáját követve tartsuk be ezeket az akarat- és önfegyelem-erősítő rendelkezéseket!

5./ **A nagyböjt minden péntekén** este 18 órakor **keresztúti áhítatot** végzünk áldoztatással bent a templomban.

6./ **Szombat** este 19 órától egyórás **szentségimádás** lesz.

7./ **Jövő vasárnap** de. 11 órakor kezdődik a főplébánián a felnőtt keresztségre és házasságra készülők oktatása. Még lehet jelentkezni.

8./ **Jövő vasárnap** este 18 órakor **Jótekonysági Kóruskoncert** lesz a templomban számos énekkar fellépésével **a mentőszolgálat javára.**

MISEINTENCIÓK

Szombat 18 h	A Földi- és a Ruztem-család +tagjai	É
<u>ÉVKÖZI 7., FARSANGVASÁRNAP: az éhezők világnapja; március 3.</u>		
8 h G	A Sarusi- és a Tóth-nagyszülők	É
10 h G	Pro populo: élő hívek és jótévedők; +dr. Molnár Edit és M. Lajosné	É
Húshagyókedd 18 h	Élő ifj. Hadnagy József (16. sz.nap)	É
Hamvazószerda 7 h	+Holczhauser Hajnalka édesanya (20. évf.)	CS
	12 h +Fürtha György temetése a keresztúri reform. templomban	É
Csütörtök 18 h	+Fürtha György OB.	É
Péntek 7 h	Élő dr. Mándli Józsefné Katalin és +férje, József	CS
18 h	Keresztúti áhítat	É
Szombat 18 h	+Kurunczi István (33. évf. és sz.nap)	É; 19-20 h szentségimádás